

[Socialministeren.]

overfor det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, indskrænke mig til at gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Det sidstnævnte ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at der ikke ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, selv med de nu af Udvalgsflertallet stillede Ændringsforslag, er Tale om noget, der svarer til det Tvangsfolkeforsikringsforslag, vi tidligere har set forelagt af det konservative Folkeparti. Man kan heller ikke sige, at der ved de af Flertallet stillede Ændringsforslag om den tvungne Indmeldelse i Sygekassene er sket nogen principiel Ændring i Forhold til de Formaal, jeg tilsigtede ved Fremsættelsen af Folkeforsikringsforslaget.

Thi Udgangspunktet for mine Betragtninger var det, at naar vi i Forvejen har en frivillig Sygekasseforsikring, der praktisk taget omfatter $\frac{2}{3}$ af Befolkningen, praktisk taget omfatter hele den danske Arbejderklasse, saa er det ganske urimeligt, at vi, naar denne mindre bemidlede Del af Befolkningen altsaa i Virkeligheden Livet igennem frivilligt betaler Sygekassekontingent og Invalideforsikringspræmie, vedbliver at give Aldersrenten vederlagsfrit ogsaa til de Dele af Befolkningen, der tilhører Middelklassen eller den saakaldte Overklasse, og som senere maatte se deres Indtægts- og Formuesforhold forringet, uden at disse Befolkningsslag yder saadan Præmie eller Kontingent. Nu faar de Aldersrente, skønt de i Modsætning til den almindelige Befolkning overhovedet ikke har betalt Sygekassepræmie eller Invalideforsikringspræmie Livet igennem.

Det er denne Urimelighed, jeg med Lovforslaget tilsigtede at udrydde, og det er jo gennem Ændringsforslaget sket endnu mere effektivt, end jeg havde tænkt mig det. Men dette kan ikke berettiggte det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen og hans Meningsfæller indenfor Mindretallet til at sige: altsaa har vi ikke længere en vederlagsfri Aldersrente. Vi faar en Aldersrente, der er knyttet til den Betingelse, at Befolkningen som hidtil, og for alle velhavendes Vedkommende i højere Grad end hidtil, gør, hvad de kan, for at forsikre sig mod Sygdom og Invaliditet, men de Præmier, der betales hertil, dækker ikke een rød Øre af det, de faar i Aldersrente.

Derfor hævder jeg i Øjeblikket med Rette, at Danmark ogsaa efter Vedtagelsen af dette Lovforslag giver alle Klasser af Befolkningen, der opfylder Betingelserne, Aldersrenten vederlagsfrit, og derfor mod-

sætter jeg mig, at man i Lovforslaget vil knæsatte et Princip, som i Virkeligheden ikke er knæsat, nemlig at der er Tale om en tvungen Folkeforsikring, der ogsaa omfatter Bidrag til Aldersrente.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Krag i, at den Tid kan komme, ikke mindst paa Grund af Aldersforskydningerne i Befolkningen, der jo takket være den i visse Kredse saa højt priste Børnebegrænsning gaar i den Retning, at Antallet af de ældre Lag af Befolkningen procentvis tiltager, medens Antallet af de producerende Lag relativt aftager, da det vil være økonomisk uoverkommeligt — hvis de økonomiske Forhold i øvrigt er som nu — at klare os med de fastsatte Præmier. Men lad os diskutere det til den Tid. Hver Dag har for Tiden nok i sin Plage!

Derfor maa jeg altsaa afvise de fra Mindretallet stammende Ændringsforslag og anbefale at stemme imod dem. Det gælder ogsaa Forslaget om at fordoble Præmierne. Det vil være svært nok, selv om det er nødvendigt, saadan som vi sidder i det finansielt, for store Dele af Befolkningen at betale de Præmier, der her foreslaas. Jeg kan ligesom det ærede Medlem Hr. Krag ikke forstaa, hvorledes man fra konservativ Side kan tænke sig, at denne Folkeforsikringsordning skulde kunne holde, i det Øjeblik man fordoblede Præmierne i en Krisetid. Jeg maa derfor ogsaa afvise dette Ændringsforslag som uacceptabelt.

Endelig maa jeg med Hensyn til de sidste Betragtninger, som det ærede konservative Folkeparti har gjort gældende i denne Forbindelse overfor Flertallets Ændringsforslag Nr. 24 til § 15 sige, som det i øvrigt er fremhævet af den ærede radikale Ordfører, at naar man fra konservativ Side selv mener, at Mindretallets Ændringsforslag her ikke har stor praktisk Betydning, er det jo urigtigt at stille Forslag, der fritager Kommunerne for at hjælpe til Betaling af Kontingenter, hvor der er Tale om Sygdom, Arbejdsløshed o. lign. Det er af stor Betydning at holde hele Befolkningen i denne Folkeforsikring; men saa maa man ogsaa hjælpe dem, der paa Grund af Arbejdsløshed eller Sygdom midlertidigt er slaaet ud i den Forstand, at de ikke selv kan udrede Præmierne, og saa maa man ogsaa, hvor dette foreligger klart oplyst, forpligte vedkommende Kommune.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, i, at langt det største Flertal af Landets Kommuner ganske sikkert vil se deres Interesse ved i